

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1212

гр. Благоевград, 28.11.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и осми ноември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Узунов

Членове: Вера Коева
Милена Каменова

като разгледа докладваното от Вера Коева Въззивно гражданско дело №
20231200500815 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх.№ 900058/09.05.2023г., подадена
от Н. И. М. и И. В. М., чрез пълномощник адв.А., срещу Решение №
900084/13.04.2023г., постановено по гр.д.№ 2530/2015г. по описа на РС
Благоевград.

С въззивната жалба решението се оспорва изцяло. Твърди се, че е
немотивирано, незаконосъобразно, необосновано и постановено в
противоречия с материалния и процесуален закон.

Изтъква се, че в мотивите съдът е приел неправилни квоти за
съделителите З. и А. М.. Посочва се, че в първото заседание по втората
делбена фаза са изразили несъгласие за подялба на имота чрез групиране на
съделителите, а въпреки това съдът такова групиране. Изтъква се, че не е
взето предвид изразеното от жалбоподателите искане за възлагане в дял на
делбените имоти. Възражава се по избрания от съда способ за извършване на
делбата чрез разпределение. Оспорват се предпоставките за избор на този
способ, като подробно се обосновава тезата, че не са налице условията за
разпределение по реда на чл.353 ГПК.

Твърди се, че не могат да се обособят реални дялове за всички
съделители, поради което се настоява, че подходящия способ за извършване
на делбата е изнасяне на всички имоти на публична продажба. Изтъква се
допуснатото съществено процесуално нарушение, изразяващо се в
неизследването от съда на въпроса относно поделяемостта на имотите. Ето
защо се иска допускане на съдебно – техническа експертиза, която да
отговори дали имотите са поделяеми при квотите и съделителите, при които е
допусната делбата и ако са поделяеми – да се предложат поне три варианта на

делба, ако могат да се обособят дялове и какво уравнение следва да се извърши. Това доказателствено искане се прави с твърдението за неправилен избор на способ за извършване на делбата.

Избрания способ за разпределение се оспорва, като се изтъква, че не става ясно по какви критерии е избран вариант 3 от заключението. По – конкретно се оспорва разпределение на навеса в дял на въззиваемите страни, който се твърди, че функционално е свързан с имота, разпределен в дял на жалбоподателите.

Решението се оспорва и в частта, с която е определено обезщетение, претендирано от ищите. Изтъква се неправилно кредитирание на показания на свидетели, посочени от въззиваемите, в която връзка се иска приемане като писмено доказателство на протокол от съдебно заседание по друго дело, по което се твърди, че същите лица са заявили различни обстоятелства от дадените по делбеното производство. Във връзка с разминаване в показанията на тези свидетели по две различни дела се иска възможност за ангажиране при довеждане на двама свидетели.

Изтъква се, че искане по сметки срещу Н. М. няма предявена, но въпреки това тази страна е осъдена да заплати такива, поради което се иска отмяна на решението в тази част по отношение на този съделител. Оспорва се определения от съда дължим размер на обезщетение, като се изтъкват конкретни доводи в тази насока, относно неправилното определяне на размера съобразно данните от експертизата. Сочи се липса на отхвърлителен диспозитив за цялата поискана сума като искане по сметки, както и се оспорва определения размер разноски и дължими държавни такси.

При поддържане на оплаквания в горната насока се иска отмяна на обжалваното решение, както в частта за избрания способ, така и в частта по искането по сметки и разноските.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е подаден отговор на жалбата от въззиваемите страни.

В отговора подробно се обосновава тезата за неоснователност на оспорването. Излагат се подробни твърдения за законосъобразността на избрания способ за извършване на делбата при спазване на основния принцип за получаване на реален дял от всяка група съделители. Изтъкнати са аргументи за избран законосъобразен способ за извършване на делбата съобразен с доказателствата по делото, включително и с изслушаната експертиза и при съобразяване на заявеното от въззиваемите искане за възлагане в общ дял. Твърди се липса на допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения. Оспорват се доказателствените искания на въззивните страни.

При поддържане на аргументи в горната насока се иска потвърждаване на решението изцяло в оспорваните части, както по отношение на избрания способ за извършване на делбата, така и в частта по искането по сметки. Сочат се подробни аргументи относно основателността на иска по чл.31, ал.2 ЗС и доказаност на всички предпоставки за уважаването му.

Не се правят доказателствени искания. Възражава се по уважаване на

исканията на жалбоподателя за събиране на нови доказателства. Искат се разноски.

Съдът, при проверката си в закрито заседание по реда на чл.267, във вр. с чл.262 от ГПК, намира въззивната жалба за процесуално допустима - подадена е в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от легитимирана страна с правен интерес от обжалване. С оглед на това делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

По искането на въззивната страна за допускане събиране на гласни и писмени доказателства, както и за допускане и назначаване на съдебно – техническа експертиза, следва да се остави без уважение, по следните аргументи:

На основание чл.266, ал. 2 ГПК във въззивното производство страните могат да сочат и представят доказателства само при две групи обстоятелства - ако твърдят нови обстоятелства, които не са могли да узнаят, посочат и представят до подаване на жалбата, съответно в срока за отговор или когато твърдят настъпването на нововъзникнали след подаване на жалбата обстоятелства, които искат да установят и които са от значение за делото. Втората хипотеза на допустимо събиране на доказателства във въззивното производство е в случаите, когато такива са поискани своевременно от страната, но поради допуснати от първоинстанционният съд нарушения на процесуалните правила такива не са били събрани – арг. чл.266, ал.3 ГПК.

Не е налице процесуално основание в нито една от хипотезите на чл.266, ал.2, т.1 или т.2 или ал.3 ГПК за допускане събиране на още гласни доказателства при довеждане на две лица и за участието им в процесуалното качество на свидетели, както и за приемане като писмено доказателство на протокол от съдебно заседание от 21.06.2022г. по т.д.№ 64/2021г. по описа на БОС.

Не е налице основание за допускане събиране на още гласни и писмени доказателства, тъй като искането за събирането им не е обосновано с твърдението, че с тези доказателства се иска установяване настъпването на нови обстоятелства, които не са могли да узнаят или посочат своевременно, нито се твърди, че се иска установяване на новонастъпили след хода по същество факти и обстоятелства, имащи отношение по съществото на спора. Не се твърди и че тези доказателства се искат във връзка с допуснато от съда съществено процесуално нарушение по доклада или при разпределение на доказателствената тежест. Ето защо е налице настъпила преклузия за допускане на поисканите гласни и писмени доказателства. Протоколът от съдебно заседание от 21.06..2022г. е бил факт към датата на приключване на устните състезания по делбеното производство, поради което страната, ако е счела, че съдържа относим по делото факт, е следвало да го ангажира своевременно. Отделно от това, показанията на свидетели по едно производство, с оглед принципа за непосредственост и устност, не могат да се ползват като доказателство по друго дело, по начина, поискан от въззивниците.

Искането на жалбоподателите за допускане и назначаване на нова

съдебно – техническа експертиза също не следва да се уважава. Такова искане би било основателно само в случаите, когато в делбената маса не е налице достатъчно имущество, съобразно броя на съделителите и квотите, при които тя е допусната. Въпросът за поделяемост на един имот с оглед на нормативните изисквания според вида му, броя на съделителите и квотите им в съсобствеността, е от значение в случаите, когато делбената маса се изчерпва само с този имот или липсва достатъчно имущество, което да способства за обособяване на дялове според броя на съделителите. В случая в делбената маса има достатъчно имоти, допуснати до делба, поради което не е налице допуснатото съществено процесуално нарушение от първоинстанционния съд при неизследване на въпроса относно поделяемостта на по-малки дялове на всеки от допуснатите до делба имоти и продължаване на тази процедура и по реда на чл.203 ЗУТ, независимо от императивния им характер, с оглед конкретиката на случая, при който са налице данни за наличие на достатъчно на брой имоти, допуснати до делба. Възраженията на въззивниците в този смисъл имат отношение по съществото на спора при преценка дали изборният от съда способ за извършване на делбата е законосъобразен и в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Отделно от това, въпросът дали имотите са делими е поставен изрично от съда на допусната техническа експертиза, която не е оспорена от жалбоподателите и е приета като доказателство по делото. Липсват възражения от въззивниците към релевантния момент – изслушването на вещото лице и приемането на експертизата, че последната е непълна, неточна или необоснована и не е поискано назначаване на повторна или нова такава. Ето защо във въззивното производство липсва основание за назначаване на нова такава, а делбеният съд не е допуснал процесуално нарушение в тази насока.

Съдът не констатира необходимост от събиране доказателства или да указва за посочване на такива, свързани с приложение на императивна правна норма или за защита интересите на страни, за които служебно следва да следи и прилага.

Ето защо делото следва да се насрочи за разглеждане в открито с.з. с призоваване на страните.

Водим от изложеното и на основание чл. 267, ал.1 от ГПК, Благоевградският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД на въззивната жалба с вх.№ 900058/09.05.2023г., подадена от Н. И. М. и И. В. М., чрез пълномощник адв.А., срещу Решение № 900084/13.04.2023г., постановено по гр.д.№ 2530/2015г. по описа на РС Благоевград - пр.основание чл.258 и сл. ГПК.

ДОКЛАДВА въззивната жалба, ведно с отговора на въззиваемата страна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателите за допускане

събиране на гласни доказателства чрез разпит при довеждане на двама свидетели, за приемане като писмено доказателство на протокол от с.з. от 21.06.2020 по т.д.№ 64/2021г. по описа на ОС Благоевград, както и за допускане и назначаване на съдебно – техническа експертиза с посочени задачи.

Препис от отговора на въззивната жалба, подаден от въззиваемата страна - да се връчи на жалбоподателя .

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 18.01.2024г. от 9 ч., за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи препис от определението.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____